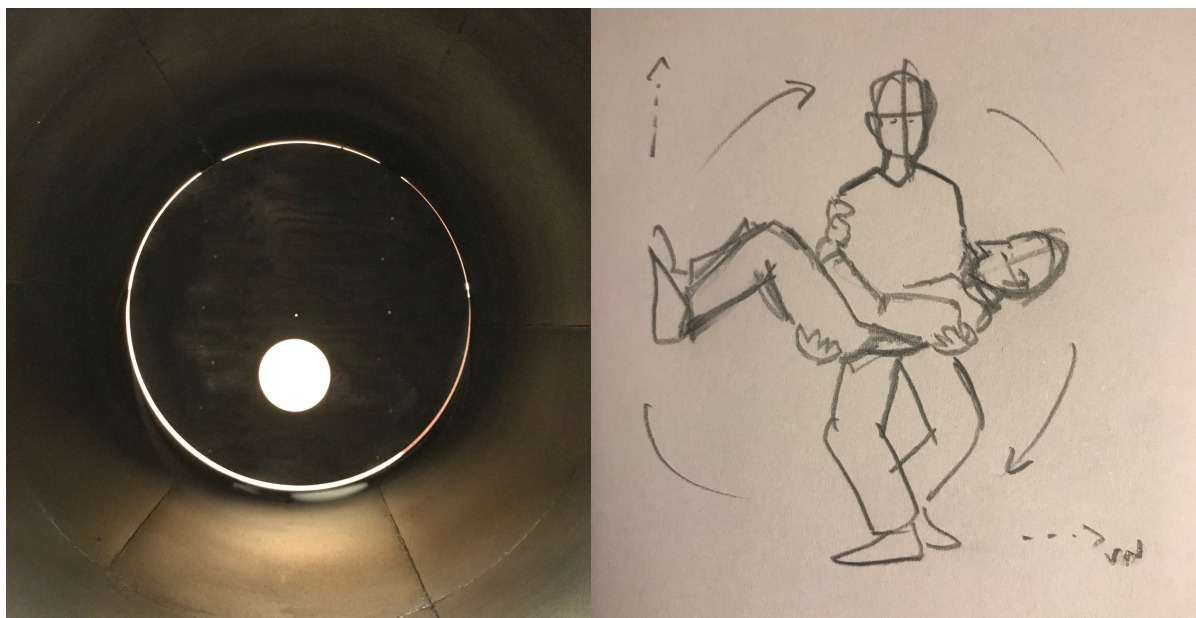
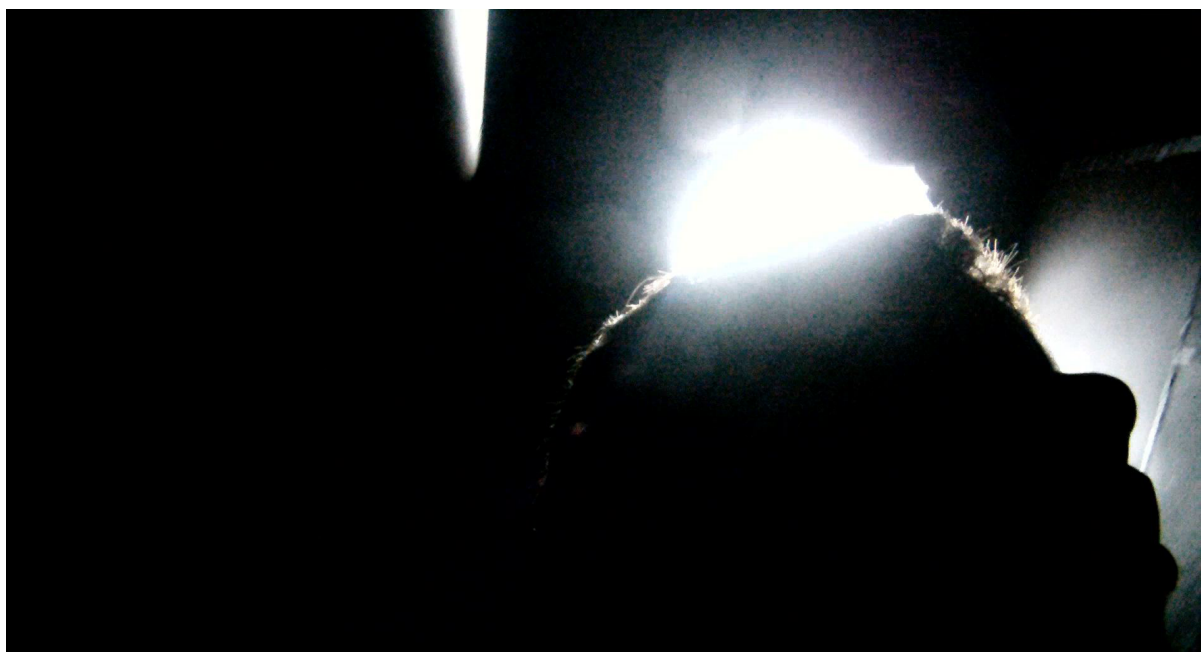

Viktor Nordenskiöld vill i sin praktik mer ställa frågor än ge svar, just nu på temat *interdependence*.

Han undersöker hur och varför vi bär varandra - vem som bär vem - och reflekterar kring filmarbetarens ansvar, skuld och rätten till ett narrativ. Om berättelsernas medberoende och berättarnas medbärande.

Ibland kan korta möten mellan människor göra stor skillnad. Ett gäng unga killar har genom åren varit viktiga för Viktors praktik.¹

Abdul Kamara i Freetown, Sierra Leone har just kommit ur rollen som barnsoldat när de träffas. Viktor frågar vad han gjorde under kriget och Abdul pratar oavbrutet i 35 minuter. Som en hyllning döper Viktor senare sitt produktionsbolag till Freetownfilms.

Rizwan Muhammed i Multan, Pakistan, som jobbar med att hoppa ner i tanken på oljetankbilar. Mötet blev till slut en prisbelönt kortfilm, men frågor om skuld och ansvar etsar sig kvar. En sedan länge skissad utställning får nu en ny aktuell twist på masterexpon på Färgfabriken.

På en strand på Lesbos, Grekland träffar Viktor de flyende syriska tonåringarna *Said Salama* och *Hazim Attia*. Said är förlamad, har en splitterskada efter en bombräd och bokstavligen bärs till Europa. I Tyskland blir de snart assistenter till *Marius Ruppelt*, en jämnårig kille som har en CP-skada och inte kan klara sig själv. Vem som nu kan göra det.

Samtidigt som berättelsen om *Said*, *Hazim* och *Marius* håller på att bli en feature doc med arbetsnamnet *Lust for Life* börjar Viktor undersöka bärandet i en vidare mening. Dels projektionsmässigt - kameran vs den filmade, dels mänskligt - filmaren vs den filmade. Hur kameran varken ljuger eller talar sanning, hur berättelsen bär berättarna och hur de berättade bär berättarnas berättelse.

<https://www.researchcatalogue.net/view/459450/459451/221/91>
www.freetownfilms.se

¹ Viktor gör inte bara film om män. Separat jobbar han på en feature doc med arbetsnamnet *THE FEMINISTER*